

DZIEŃ DZIESIĄTY

**„WSZYSTKIM TYM JEDNAK, KTÓRZY JE PRZYJĘLI,
DAŁO MOC, ABY SIĘ STALI DZIEĆMI BOŻYMI” (J 1,12)**

1. PRZED ROZPOCZĘCIEM ROZWAŻANIA:

Zapewnij sobie chwilę ciszy. Modlitwę do Ducha Świętego postaraj się odmówić spokojnie i powoli, wczuwając się sercem w każde ze zdań.

2. MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Duchu Święty, przyjdź, oświeć mrok umysłu, porusz moje serce, pokaż drogę do Jezusa,

pomóż pełnić wolę Ojca, Duchu Święty, przyjdź.

Maryjo, któraś najpełniej przyjęła słowo Boże, prowadź mnie.

Duchu Święty, przyjdź!

3. AKT ZAWIERZENIA REKOLEKCJI ŚW. JÓZEFOWI:

Św. Józefie, któremu Bóg powierzył opiekę nad Jezusem i Maryją, opiekuj się mną i wszystkimi parafianami, którzy postanowili przeżyć rekolekcje „ODDANIE 33”. Wyproś nam u Boga łaskę świadomego i głębokiego poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Maryi, Twojej umiłowanej Oblubienicy, które jest dla ludzi wielkim darem Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego. Amen

I. ROZWAŻANIE DNIA: „WSZYSTKIM TYM JEDNAK, KTÓRZY JE PRZYJĘLI, DAŁO MOC, ABY SIĘ STALI DZIEĆMI BOŻYMI”

Przyjmując Słowo, otrzymuję Moc, abym STAŁ SIĘ DZIECKIEM BOŻYM.

Dziecko Boże, którym się staję, jest NOWYM STWORZENIEM.

Jest to całkowicie nowy styl życia, który jest w całości i tylko ŁASKĄ.

Jest doskonałą i pełną realizacją łaski Chrztu Świętego, który dał nam UCZESTNICTWO w życiu Boga.

Wszystko to ma się dokonać W MARYI. W Jej Sercu. W Jej Łonie. Jezus stał się Dzieckiem „W MARYI” i my mamy stać się dziećmi „W MARYI”.

Naszym powołaniem jest dziecięca miłość do Maryi – na wzór Jezusa.

Oddać się Maryi to znaczy wejść z Nią w tę samą relację, jaką miał z Nią Jezus.

Oddanie się Maryi i życie tym oddaniem jest wejściem w PEŁNIĘ DZIECIĘCTWA DUCHOWEGO.

II. LEKTURA DUCHOWA:

1. Z DZIENNIKÓW ALICJI LENCZEWSKIEJ

Ponieważ w grzechu pierworodnym człowiek odwrócił się od dzieciństwa Bożego ku swojej samodzielności – Cała historia ludzkości i historia zbawienia człowieka jest stopniowym przywracaniem dzieciństwa: naprawianiem tego, co zniszczył w duszy grzech pierworodny.

Ojciec pragnie w pełni przygotować ludzkość na spotkanie z Nim. Doprowadzić do tego, aby każdy musiał zdecydować, czy wybiera Boga, czy siebie bez Boga.

A jednocześnie Bóg czyni wszystko, co jest możliwe w granicach wolnej woli, jaką dał każdemu, aby każdego uratować i zbawić.

Jezus Chrystus jest Miłością Bożą ratującą, ocalającą, rozlewającą nieograniczone miłosierdzie. Każdego ta łaska miłosierdzia dotyczy i obejmuje. Wyłączeni są tylko ci, którzy sami, z własnej woli jej nie chcą przyjąć do chwili śmierci.

Życie człowieka i historia ludzkości jest czasem danym na powrót do domu Ojca. Czas dany ludzkości i każdemu człowiekowi dany jest po to, by odzyskać dzieciństwo Boże jako przygotowanie i uzdolnienie do pełni zjednoczenia w zmartwychwstaniu duszy i ciała – do wniebowzięcia.

Drogę tę ukazał Jezus Chrystus w Swoim zmartwychwstaniu. Ukazana też została we wniebowzięciu Jego Matki, która była Człowiekiem nieobciążonym grzechem – takim, jakim mogą stać się wszyscy po odzyskaniu dzieciństwa Bożego.

2. Z książki dra Emila Neuberta *Mój ideał – Jezus, Syn Maryi*:

Bądź posłuszny jak Ja mojej Matce!

Jezus: Dla niektórych całe nabożeństwo do Maryi zasadza się na obrazkach i figurach, na świecach i kwiatach; dla innych polega ono na formułkach pacierzy i pieśniach; dla innych znowu – na uczuciach czułości i uniesieniach; dla innych wreszcie – zawiera się ono w praktykach i umartwieniach.

Niektórym się wydaje, że Ją bardzo kochają, bo lubią o Niej mówić, albo widzą siebie w wyobraźni, czyniących wielkie rzeczy dla Niej, albo starają się ciągle o Niej myśleć.

Wszystko to jest dobre, ale nie najważniejsze. Nie ci, co mówią „Panie, Panie”, wejdą do Królestwa Niebieskiego, ale ten, który czyni wolę Ojca mego, ten wejdzie do Królestwa Niebieskiego.

I nie ci, którzy mówią „Matko, Matko”, są prawdziwymi dziećmi Maryi, ale ci, którzy zawsze spełniają Jej wolę.

A Maryja nie ma innej woli, tylko moją, a moją jest wolą, żebyś spełniał swój obowiązek.

Dla podobania się Matce swojej bądź uleglejszy względem zwierzchników, uprzejmiejszy dla równych sobie, łagodniejszy dla podwładnych, uczynniejszy

dla wszystkich. Bądź dokładniejszy w posłuszeństwie, sumienniejszy w pracy, cierpliwszy w przeciwnościach.

I wypełniaj to wszystko z największą miłością, z uśmiechem na twarzy. Uśmiechaj się do swego ciężkiego zadania, do prozaicznych zajęć swoich, do monotonnej kolei powinności, jaki ci wypełniać wypadło; a raczej uśmiechaj się do Matki swojej, która żąda, byś wypełniał obowiązek ochoczo, okazując Jej tym samym swoją miłość.

Oprócz obowiązków stanu Maryja okazuje ci w inny sposób swoją wolę; mianowicie przez natchnienia łaski.

Każda łaska przychodzi do ciebie przez Nią.

Poznaj Jej głos, zawierz Jej miłości i odpowiadaj „tak” na wszystko, o co cię poprosi.

Masz jeszcze trzeci sposób wykonania posłuszeństwa względem Maryi, to jest wykonanie szczególnego zadania, które ci powierzy; Bądź gotów je spełnić.

III. ŚWIATŁO Z FATIMY oraz od świętego ojca Pio

Kogo Bóg wybrał do przekazania nam przesłania, które papież Pius XII nazywał: „najważniejszym objawieniem Ducha Świętego od czasu Pięćdziesiątnicy”, a św. Jan Paweł II mówił, że jest „najważniejszym orędziem czasów współczesnych”?

BÓG WYBRAŁ DZIECI.

Tak jak każdy Boży wybór – tak i ten ma głębokie znaczenie.

W latach objawień fatimskich żyło na świecie wiele osób, które dziś czcimy jako świętych.

Czy nie lepiej byłoby przekazać tak ważne przesłanie jednej z tych świątobliwych osób?

A jednak BÓG WYBRAŁ DZIECI.

Powierzona została im nie tylko rola przekazania słów Anioła czy Matki Bożej.

Dzieci otrzymały udział w Bożym planie ratowania dusz.

Ze względu na postawę i modlitwę Franciszka, Hiacynty oraz Łucji – Matka Boża obiecała zachować Portugalię od skutków wojny.

NIESAMOWITE, jak wiele zależało od trojga małych dzieci.

Fatima zdaje się krzyczeć i wołać do nas: „DZIECIĘCTWO! DZIECIĘCTWO! DZIECIĘCTWO!”.

Prorocstwo ojca Pio

Podobne światło wewnętrzne otrzymał kiedyś święty ojciec Pio, który wypowiedział prorocze słowa: „**DZIECI OCAŁĄ ŚWIAT!**”.

Słowa te mają dwa znaczenia: dosłowne, które wskazuje na rolę modlitwy i wynagrodzenia Bogu przez dzieci, oraz przenośne – w którym chodzi o wszystkich, którzy żyją duchem dzieciństwa Bożego.

WEZWANIE DNIA:

Przypatrzyć się dziś obrazowi „Całując oblicze Boga”

Oddaje on głębię tej relacji z Maryją, do której jesteśmy zaproszeni. Przypatrzyć się dziecku. Czy jest bezpieczne? Szczęśliwe? Gdzie ono patrzy? Jakie światło odbija się na jego twarzy? Jakie są ramiona Maryi? Czy widzisz w Niej czułość? A siłę? Ten obraz to ikona Dzieciństwa.

Być może czasami odczujesz pragnienie, aby przywołać ten obraz lub go kontemplować. A może zechcesz mieć go w swoim domu... Najważniejsze jednak, aby był w twoim sercu.

IV. ŚWIATŁO SŁOWA:

**„Kto się więc uniży jak to dziecko,
ten jest największy w królestwie niebieskim” (Mt 18,4)**

V. MAŁY WIECZERNIK MODLITWY:

**Modlitwa jest przyjmowaniem Boga. Otwieraniem drzwi dla łaski.
Czas osobistej modlitwy to najważniejszy czas tych rekolekcji.**

VI. NA KONIEC: „ZABIERZ SŁOWO!”

Wybierz z tego dnia jedno zdanie, myśl lub słowo, które najbardziej cię dotknęło, i rozważaj je w swoim sercu nieustannie aż do następnej medytacji.
Czyń tak jak Maryja, która **„zachowywała te sprawy w swoim sercu i rozważała je”**.

DZIĘKCZYNIENIE:

Podziękuj Panu Bogu, odmawiając trzykrotnie modlitwę:

***CHWAŁA OJCU I SYNOWI I DUCHOWI ŚWIĘTEMU, JAK BYŁA NA
POCZĄTKU TERAZ I ZAWSZE I NA WIEKI WIEKÓW, AMEN.***

VII. COŚ NA POTEK: – JAK TYM ŻYĆ NA CO DZIEŃ?

W znanym tekście *ABC oddania się Matce Bożej* znajdziemy wskazanie trzech etapów rozwoju duchowego na tej drodze:

pierwszy

1. Odnosić się do Niej jak małe dziecko. Trzeba chcieć być coraz mniejszym, coraz mniej samodzielnym.
2. O wszystko pytać i prosić o pozwolenie. Pytać o wszystko, to znaczy, nawet o rzecz, która byłaby taka mała i nieważna, że o nią nie potrzeba pytać.
3. Mówić do Niej, chociaż się niczego nie potrzebuje, kierować do Niej nie tylko prośby, ale także pochwały, podziękowania, dzielenie się

wrażeniami, uczuciami dotyczącymi drobnych spraw życia. Zamiast myśleć samemu myśleć „do Maryi”.

drugi

1. Bezgraniczne zaufanie do Maryi. Zaufanie jest podstawą oddania. Należy często mówić Maryi: *Mam do Ciebie bezgraniczne zaufanie, Wiem, że Ty możesz wszystko.*
2. O wszystko prosić Maryję. Dla wytworzenia trwałego przeżycia pośrednictwa Maryi warto przez jakiś czas, np. kilka tygodni, modlić się tylko do Niej, a do Boga i Chrystusa zawsze w Jej obecności, świadomie przeżytej lub za Jej pośrednictwem.

trzeci

1. Chodzić w obecności Pana Jezusa i Matki Najświętszej. Z czasem pytanie o wszystko zamienia się w życie „pod okiem” Jezusa i Maryi. Wystarczy proste duchowe spojrzenie i już się wie, czy Maryja potwierdza, czy nie, czy pozwala, czy zabrania.
2. Przyjmować od Nich natchnienia. Droga natchnień to droga oparta o dary Ducha Świętego. Każdy je posiada i każdy winien je wykorzystać. Życie według darów Ducha Świętego jest najwyższym stopniem życia wewnętrznego. Wszystkie sytuacje życiowe podzielić można na dwie grupy: takie, w których wiadomo, czego Bóg pragnie, i takie, w których Jego Wola jest nieznana. Każda z nich wymaga odmiennej postawy. Tam, gdzie wiesz, jaka jest Wola Boża, powinienes ją dokładnie wypełnić. Ale wypełnić ją, oddając siebie i podjętą sprawę Maryi.

Oddawanie siebie i wszystkiego Maryi jest głównym aktem na drodze oddania. Należy stale, jak najczęściej oddawać Maryi siebie, ludzi, sprawy.